

ἀνοιξιν νέας ὁδοῦ, εἶδα στήλης λίθου Πεντελησίου ἄνω τεμάχιον ἀκρογωνιαῖον, ὕψ. 0,27, πλάτ. 0,28, πᾶχ. 0,13. Ἐσωζε μέρος ἀετώματος, ἐν ᾧ καὶ γλυπτὸν στέφανον, ἐπὶ τῆς κυρίας δ' ἐπιφανείας, γραμμᾶσι τῶν πρὸ Χριστοῦ Ῥωμ. χρόνων, τὴν ἐξῆς ἀρχὴν ψηφίσματος:

Ἐπὶ Νικοδήμου ἀρχ(οντος, ἐπὶ τῆς Αἰγείδος τρίτης
[πρυτανείας,
ἢ Ἐπιγένους Ἐπιγ(ένου Οἰναῖτος ἐγραμμάτευεν . . . ὄνος
ἔκτει ἰσ(τ)αμέ(νου) . . . τῆς πρυτανείας . . .
Τῶν προέδρων (ἐπεψήφισεν) . . . καὶ
5 σ)υνπρόεδρο(ι) . . . Ὁ δεῖνα εἰ-
π)εν' ἐ(πειδὴ) . . .

Τὰς συμπληρώσεις ἔθεσα λαβὼν ἐκ τοῦ ψηφί-

σματος τοῦ ἐν C. I. A., II, ἀρ. 471, (παράβαλε καὶ τὸν αὐτόθι ἀρ. 472): διότι ὁ ἀρχων Νικόδημος μετὰ τοῦ γραμματέως Ἐπιγένους ἐν ἐκείνῳ πρῶτον ἀνεγνώσθησαν, μετ' ἄλλης ἑμῶς ἡμέρας μηνός. Ἔθεσε δὲ ὁ Dumont ἐν *Fastes éponymiques d'Athènes* τὸν Νικόδημον εἰς τὸ ἔτος 136 πρὸ Χριστοῦ· ἀλλὰ δὲν εἶναι τοῦτο πάντῃ βέβαιον.

Τὸν λίθον ὅτε εἶδα καὶ ἀντέγραψα, ἠθέλησα καὶ νὰ τὸν ἀγοράσω ὑπὲρ τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρίας, ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχα, καὶ ἀγνοῶ νῦν, ποῦ κατήντησεν. Ἴσως ποτὲ ἀναφανῆ που.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1885.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ

ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

(Πίν. 8 καὶ 9)

Ἐρρήθη καὶ ἀλλαγῆ ὅτι αἱ ἐν Ἐλευσίνι ἀνασκαφαὶ εἰς εὐρήματα μάλιστα ὑπῆρξαν οὐχὶ πλούσιαι καὶ κατώτεραι τῶν προσδοκιῶν μας (1). Τοῦ γλυπτικοῦ κόσμου τοῦ Ναοῦ (καὶ ἂν δὲν εἶχον τοιοῦτον τὰ ἀετώματα καὶ ἡ ζώνη αὐτοῦ, πάντως ἑμῶς θὰ ὑπῆρχον λατρείας ἀγάλματα ὅχι ὀλίγα καὶ ἀνδριάντες πάμπολλοι) οὐδὲν σχεδὸν διεσώθη, οὐδὲ τῶν ὑστερωτέρων χρόνων (τῶν Ῥωμαϊκῶν) καὶ μόλις ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐπιχώσει τῆς αὐλῆς τοῦ Ναοῦ εὑρομεν γλυπτὰ τινὰ ἔργα τῆς πρὸ Φειδίου τέχνης, λείψανα τοῦ κόσμου τοῦ ἀρχαιότερου Ναοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Περσικῶν πολέμων πιθανώτατα καέντος· ἀλλὰ καὶ ταῦτα ὀλίγα καὶ κολοβά, ὡς γινώσκουσιν ἤδη οἱ ἀναγνώσται τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος (2). Χαλκᾶ εὐρήματα δὲν ἦλθον εἰς φῶς ἐν Ἐλευσίνι διὰ τῶν ἀνασκαφῶν ἢ ἐλάχιστα καὶ ταῦτα μικροῦ ἢ οὐδενὸς λόγου ἄξια· δὲν εὐρέθη δὲ μέχρι τοῦδε τοῦλάχιστον, οὐδὲ ἐν χαλκοῦν ἀγαλμάτων (3), ἐνῶ τόσοι πολλὰ καὶ καλὰ τοιαῦτα ἐξε-

χώσθησαν ἐν Ἄλτει· καὶ ἑμῶς ἠρευνήθησαν τὰ θεμέλια τοῦ Ναοῦ πανταχοῦ σχεδόν, ὅπου τὸ πρᾶγμα ἦν δυνατόν, μέχρι τοῦ στερεοῦ ἤτοι βραχυδούς ἐδάφους, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ δάπεδον τοῦ Σηκοῦ τὸ πρὸς ἀνατολάς, ὅπερ εἶχεν ἔκπλαλοι ἐπιχωσθῆ χάριν ἰσοπεδώσεως (1). Ἐξ ἀρχαιοτάτων, ὡς φαίνεται, χρόνων ἐν πολλῇ χρήσει οὖσα ἐν Ἐλευσίνι ἡ πηλοπλαστικὴ ἀντικαθίστα διὰ τῶν προϊόντων τῆς τὰ τῆς χαλκουργικῆς· καὶ τῶ ὄντι, ὡς ἤδη ἐσημείωσα, πῆλινα εἰδώλια εὑρομεν ἱκανὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ θραύσματα (ἀλλὰ μόνον θραύσματα δυστυχῶς καὶ οὐδὲ ἐν λόγῳ ἄξιον ἀκέραιον) ἀγγείων (ἐν οἷς καὶ τινὰ τεμάχια πινακίδων) πάμπολλα (2). Ἀλλὰ καὶ τούτων τὰ περισσώθητα ἡμῖν εἶναι σχεδὸν πάντα προϊόντα τέχνης τῶν πρὸ Φειδίου χρόνων· τὰ θραύσματα μάλιστα τῶν ἀγγείων ἀποτε-

χρήμασι τῆς Ἀρχ. Ἐταιρίας καὶ κατετέθη ἐν τῇ Συλλογῇ τῇ ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ (χαλ. ἀρ. 1005) εὐρεθὲν πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν θέσει 1/2 ὄραν μακρὰν τοῦ χωρίου κειμένη ὡς ὁ πωλήσας μοι αὐτὸ χωρικός μὲ διεβεβαίωσε.

(1) Περὶ ταύτης τῆς ἰσοπεδώσεως θὰ ῥηθῶσι τὰ δεόντα ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τῆς Ἀρχ. Ἐταιρίας τοῦ λήξαντος ἔτους.

(2) Παράβ. Πρακτ. Ἀρχ. Ἐταιρίας τοῦ 1883 σελ. 61.

(1) Παράβ. Πρακτ. τῆς Ἀρχ. Ἐταιρίας τοῦ ἔτους 1883 σελ. 66.

(2) Παράβ. Ἀρχ. Ἐφημ. 1883 σελ. 93, καὶ 1884 σελ. 179 κ. ἔξ.

(3) Ἠγοράσθη μόνον χαλκοῦν ἀγαλμάτων γυναικείων παρ' ἐμοῦ